उपतिष्ठे भजामि। अयं मन्त्रः क्वचिदग्न्युपस्थाने विनियोगः॥

अथैकोनविंशीमाह। "अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्न आरोह। अथा नो वर्द्धया रयिम्" इति। हे अग्ने अयमरणिरूपः काष्ठविशेषः ते तव ऋत्वियो योनिः ऋतुकालसम्बन्धमुत्पत्तिस्थानं यतो योनेर्जातस्त्वम् अरोचथाः दीप्तोऽसि। हे अग्ने जानन् स्वकीयत्वेन अवगच्छन् तं योनिम् अरणिरूपम् आरोह। अथानन्तरं नः अस्माकं रयिं धनं वर्द्धय समृद्धं कुरु। एतस्य मन्त्रस्य विनियोगो ब्राह्मणेनाम्नातः, अयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरण्योः समारोहयतीति॥

विंशीमाह। "या ते अग्ने यज्ञिया तनूस्तयेहारोहात्मानम्। अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्य्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमासीद स्वां योनिम्। जातवेदो भुव आजायमानः सक्षय एहि" इति। हे अग्ने ते तव यज्ञिया तनूः यज्ञयोग्या या तनूः तया तन्वा सह एहि। आगत्य च आत्मानम् आरोह। त्वं मदीय आत्मा सन् मच्छरीरमारोह। किं कुर्व्वन् अस्मे अस्माकं नर्य्या नरस्य योग्यानि वसूनि धनानि पुरूणि बहूनि अच्छ अभिमुखानि कृण्वन् त्वं यज्ञस्वरूपो भूत्वा यज्ञं यज्ञनिर्वाहकं मद्देहं स्वां योनिं स्वकीयं स्थानमासीद प्राप्नुहि। हे जातवेदः भुवः सकाशात् आभिमुख्येन जायमानः सक्षयः निवासस्थानसहितः एहि आगच्छ। एतस्यापि मन्त्रस्य विनियोगो ब्राह्मणे दर्शितः, या ते अग्ने यज्ञिया तनूस्तयेहारोहेत्यात्मन् समारोहयत इति॥